

BOSNA I HERCEGOVINA

		10-02-2010	
01-06	26	027-140-II/08	195-2/08

SUD BOSNE I HERCEGOVINE

SARAJEVO

Broj: U- 383/09

Sarajevo, 27.01.2010.godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE!

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Fikreta Kršlakovića i Željke Krmek, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Ivke Kafedžić, kao zapisničara u upravnom sporu tužitelja „ASA AUTO“ d.o.o. Sarajevo, koga zastupa Mehmed Spaho, advokat iz Sarajeva, protiv rješenja broj: 01-06-26-027-140-II/08 od 21.07.2009.godine, tuženog Konkurencijskog vijeća BiH, Sarajevo, u upravnoj stvari narušavanja tržišne konkurencije na mjerodavnom tržištu u BiH kao i prijedlogu za odgadjanje izvršenja konačnog upravnog akta, na nejavnoj sjednici održanoj dana 27.01.2010.godine, donio je slijedeću:

PRESUDA

Tužba se odbija.

Obrazloženje

Rješenjem tuženog, broj: 01-06-26-027-140-II/08 od 21.07.2009.godine utvrđeno je da je tužitelj kao gospodarski subjekt zloupotrijebio vladajući položaj na tržištu veleprodaje proizvoda marke Volkswagen ovlaštenim trgovcima u BiH, ograničavanjem tržišta i primjenom različitih uvjeta prema gospodarskom subjektu M.R.M. export – import d.o.o. za trgovinu, marketing i usluge Ljubuški za istu ili sličnu vrstu poslova u odnosu na ostale ovlaštene trgovce koje vrše prodaju i servisiranje proizvoda marke Volkswagen u BiH sukladno članu 10. stav 2. tačka b) i c) Zakona o konkurenciji. Stavom II. citiranog rješenja naloženo je tužitelju da u vremenskom periodu od 30 dana od primitka rješenja zaključi ugovor o prodaji i servisiranju proizvoda marke Volkswagen sa gospodarskim subjektom M.R.M. export-import d.o.o. za trgovinu, marketing

i usluge Ljubuški na vremensko razdoblje od najmanje 5 (pet) godina, odnosno pod jednakim uvjetima utvrdjenim u zaključenim ugovorima o prodaji i servisiranju proizvoda marke Volkswagen s ostalim ovlaštenim trgovcima u BiH, pa je naloženo tužitelju da dostavi dokaze o zaključenju predmetnog ugovora u roku od 8 (osam) dana od zaključivanja istog. Stavom III. citiranog rješenja tužitelju je izrečena novčana kazna u visini od 150.000,00 KM radi zlouporabe vladajućeg položaja sukladno članu 10. stav 2. tačka b) i c) Zakona o konkurenciji u roku od 8 dana od dana prijema rješenja. Stavom IV. citiranog rješenja odbijen je zahtjev gospodarskog subjekta M.R.M. export –import d.o.o. za trgovinu, marketing i usluge Ljubuški za donošenje rješenja o privremenoj mjeri, kao neutemeljen. Stavom V. citiranog rješenja usvojen je dio zahtjeva za plaćanje troškova postupka podnesen od gospodarskog subjekta M.R.M. export-import d.o.o. za trgovinu marketing i usluge Ljubuški u iznosu od 10.436, 40 KM. Stavom VI. citiranog rješenja naloženo je tužitelju da u roku od 15 dana izvrši uplatu troškova postupka iz tačke V. izreke rješenja. Stavom VII. citiranog rješenja odbijen je zahtjev tužitelja za plaćanje troškova postupka u iznosu od 43.824,00 KM, kao neutemeljen.

Protiv ovog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor zbog nepravilne primjene Zakona o konkurenciji, pogrešno utvrdjenog činjeničnog stanja, nepravilno izvedenog zaključka u pogledu činjeničnog stanja, te prekoračenja granice ovlaštenja koja su joj data pravnim propisima i postupila suprotno cilju u kojem joj je ovlaštenje dato. Navodi da pobijano rješenje tužene sadrži istu izreku i slično obrazloženje kao prethodno rješenje koje je Sud BiH poništio presudom broj: U-41/09 od 07.05.2009.godine. Smatra da tuženi nije razumio ili nije uopće želio primjeniti obavezujuće upute Suda BiH, a što je bila njegova obaveza u smislu odredbi člana 62. do 66. Zakona o upravnim sporovima BiH. Tužitelj smatra da je prema uputama Suda BiH jedina odlučna činjenica bitna za rješavanje predmetnog spora da li je poslovni subjekt vršio radnje koje po ocjeni suda predstavljaju radnje protivne ponašanju „dobrog gospodarstvenika a koje predstavljaju osnovni razlog za raskid Pisma namjere. Nadalje ističe da tuženi organ u dokaznom postupku nije postupio u skladu sa načelom materijalne istine kako to nalaže Zakon o upravnom postupku BiH tj. nije prihvatio predložene dokaze od strane tužitelja i to uvid i čitanje finansijske dokumentacije i vještačenje po vještaku finansijske struke, niti se o dokaznim prijedlozima tužitelja tokom postupka izjasnio.

Tužitelj dalje smatra da tuženi pogrešno tumači zaključak Suda BiH da je u poništenom rješenju Konkurencijsko vijeće pravilno utvrdilo mjerodavno tržište, jer ovakav zaključak po ocjeni tužitelja predstavlja proizvoljnu interpretaciju presude ovog suda broj:U-41/09, pa tužitelj i dalje ostaje kod pravnog stava u odnosu na pitanje pogrešnog utvrđivanja relevantnog tržišta proizvoda iznijetih u tužbi. Navodi da se tenderi raspisuju isključivo za nabavku teretnih, motornih, luksuznih i sl. vrsta automobila, te da se na isti mogu javljati ovlašteni dobavljači svih robnih marki. Tužitelj dalje navodi da je tužena u pobijanom rješenju pravilno utvrdila geografsko relevantno tržište kao tržište cijele BiH. Međutim, tužena ostaje nedosljedna ovako utvrdjenom geografskom relevantnom tržištu, te isto prilagođava potrebama podnosioca zahtjeva, tj. gospodarskom društvu M.R.M. d.o.o. Ljubuški. Nejasno je šta tužena podrazumijeva pod tržištem Hercegovine, jer takva administrativno-teritorijalna jedinica ne postoji po Ustavu BiH. Smatra da je tuženi bez ikakvog zakonskog osnova tužitelju za iste usluge nametnuo teže uslove u odnosu na ostale ovlaštene distributere vozila marke Volkswagen. Navodi da je pobijano rješenje kontradiktorno navodeći u obrazloženju da je djelovanje tužitelja imalo negativan učinak na poslovanje gospodarskog subjekta M.R.M. u 2008.godine, dok se na drugom mjestu navodi da nisu dostavljeni relevantni dokazi koji bi potvrdili navedeni zahtjev o izravno štetnim učincima za gospodarski subjekat M.R.M. Tužena ne navodi bilo koji dokaz na osnovu kojeg je utvrdila vrijednost spora- navodnu izgubljenu dobit poslovnog subjekta M.R.M., niti navodi na koji način je gospodarski subjekt M.R.M. doveo u neravnopravan i diskriminirajući položaj u odnosu na konkurenciju, odnosno ostale trgovce. Smatra da je tužena pobijanim rješenjem prekoračila granice ovlaštenja koja su joj data pravnim propisima, što se može vidjeti na strani 21. pobijanog rješenja, a kojim se sugerira da bi podnositelj zahtjeva trebao dobiti povoljniji godišnji plan prodaje automobila od drugih ovlaštenih trgovaca, čime je tuženi značajno izašao izvan zakonom dodijeljenih nadležnosti. Tužitelj u tužbi ističe da su stranke ugovorile nadležnost suda za ocjenu bilo kakvih nesuglasica, te smatra da je nedopustivo da iste rješava upravni organ. Iz svega izloženog konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i da sud donese odluku o odlaganju izvršenja konačnog upravnog akta tuženog.

U odgovoru na tužbu tuženi i zainteresirano lice M.R.M. d.o.o. export import Ljubuški su predložili da se tužba odbije.

Ispitujući pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH,, broj: 19/02, 88/07 i 83/08), ovaj sud je odlučio kao u dispozitivu presude iz slijedećih razloga:

Presudom vijeća za upravne sporove ovog suda, broj:41/09 od 07.05.2009.godine, uvažena je tužba tužitelja protiv rješenja broj:01-06-26-027-29-II/08 od 13.01.2009.godine, tuženog Konkurencijskog vijeća Bosne i Hercegovine. Osporenim rješenjem utvrđeno je da je tužitelj zloupotrijebio vladajući položaj na tržištu veleprodaje proizvoda marke Volkswagen, tako što je ograničio tržište gospodarskom subjektu M.R.M. d.o.o. Ljubuški za istu i sličnu vrstu poslova u odnosu na ostale ovlaštene trgovce. Ovaj sud je uvažio predmetnu tužbu i predmet vratio na ponovno odlučivanje tuženom Konkurencijskom vijeću BiH iz razloga nepotpuno i nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede pravila postupka, pa stoga smatra da je preuranjen zaključak tuženog da je tužitelj ograničio tržište navedenom gospodarskom subjektu time što je primijenio različite uvjete prema njemu, te da je na taj način zloupotrijebio vladajući položaj na tržištu i povrijedio odredbu članka 10. stavak 2. točke b) i c) Zakona o konkurenciji BiH („Službeni glasnik BiH“ broj:48/05 i 76/07).

Iz dispozitiva osporenog rješenja proizlazi da je tuženo Konkurencijsko vijeće BiH u postupku zaštite tržišne konkurencije utvrdilo da je tužitelj kao gospodarski subjekt zloupotrijebio vladajući položaj na tržištu veleprodaje proizvoda marke Volkswagen, tako što je ograničio tržište i primijenio različite uvjete prema gospodarskom subjektu M.R.M. export-import d.o.o. Ljubuški (u daljem tekstu: navedeni gospodarski subjekat), za istu ili sličnu vrstu poslova u odnosu na ostale ovlaštene trgovce koji vrše prodaju i servisiranje proizvoda marke Volkswage, u smislu odredbi članka 10. stav 2. točke b) i c) Zakona o konkurenciji („Službeni glasnik BiH“ broj:48/05 i 76/07). Na temelju prednjeg utvrđenja tuženi je naložio tužitelju da u vremenskom periodu od 30 (trideset) dana od primitka osporenog rješenja, zaključi Ugovor o prodaji i servisiranju proizvoda marke Volkswagen (gospodarski i putnički program)sa gospodarskim subjektom M.R.M. export-import d.o.o. Ljubuški, na vremensko razdoblje od najmanje 5 (pet) godina, pod jednakim uvjetima utvrđenim u zaključenim ugovorima o prodaji i servisiranju proizvoda iste marke s ostalim ovlaštenim trgovcima u BiH, uz obvezu da dostavi dokaze

da je postupio po nalogu tuženog u roku od 8 (osam) dana od dana zaključenja predmetnog Ugovora.

Iz podataka u spisu i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je tuženi u postupku ponovnog rješavanja po zahtjevu za pokretanje postupka broj: 01-06-265-027-II/08 od 09.srpnja 2008.godine, gospodarskog subjekta M.R.M. protiv gospodarskog subjekta ASA AUTO, postupajući po odluci ovog suda broj:41/09 od 07.05.2009. godine, primijenio odredbe Zakona o konkurenciji, te odredbe Zakona o upravnom postupku BiH, pri tome cijeneći pravna shvatanja i preporuke utvrđene u predmetnoj presudi. Naime, tužitelj je u toku postupka u cilju utvrđivanja relevantnih činjenica u smislu odredbi članka 9. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj:29/02 do 88/07), proveo poseban ispitni postupak na način što je zakazao usmenu raspravu na kojoj je omogućio tužitelju i zainteresovanom licu da iznesu sve činjenice i dokaze koji su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja. U tom pravcu tuženi je u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja utvrdio da je gospodarski subjekat M.R.M. dostavio tužitelju kao glavnom importeru proizvoda marke Volkswagen 2007.godine, prijedlog za proširenje poslovne saradnje za prodaju i servisiranje vozila marke Volkswagen, navodeći da je poslovna saradnja započeta na temelju dugoročnog Ugovora o prodaji i servisiranju proizvoda marke Seat zaključenog između gospodarskog subjekta ASA AUTO i gospodarskog subjekta M.R.M. dana, 23.prosinca 2003.godine. Gospodarski subjekat ASA AUTO prihvatio je proširenje poslovne saradnje, te je potpisao Pismo namjere broj 01/EK-79/07 dana, 16.svibnja 2007.godine, pa je Pismom namjere gospodarski subjekt M.R.M. kao kandidat za ovlaštenog trgovca bio obvezan, u smislu točke 8. Pisma namjere, izgraditi prodajno-servisni salon i skladište za originalne dijelove vozila marke Volkswagen na lokaciji Hrašljani bb, Ljubuški do dana, 01.svibnja 2008.godine, a prema Projektu odobrenom od nadležnih osoba Koncerna Volkswagen AG. Gospodarski subjekat M.R.M. je tijekom 2007. i početkom 2008.godine počeo ispunjavati preuzete obveze utvrđene u Pismu namjere, tako što je počeo isporuku primarnih Volkswagen Ci elemenata za identifikaciju prodajno-servisnog salona, a prema točki 15. alineja 6. Pisma namjere, kako je to navedeno, te isporuku uređaja Vas5851X od strane gospodarskog subjekta ASA AUTO gospodarskom subjektu M.R.M. u smislu točke 9. Pisma namjere, te dostavljen Sustav bonusa i plan prodaje vozila marke Volkswagen za 2008.godinu gospodarskog subjekta ASA AUTO za gospodarski subjekat M.R.M., te dostavljanje od strane gospodarskog subjekta ASA AUTO Plana treninga djelatnika – mehaničara

svih ovlaštenih trgovaca vozila marke Volkswagen, uključujući i mehaničare gospodarskog subjekta M.R.M. u smislu točke 6. i 12. Pisma namjere, te posjeta predstavnika gospodarskog subjekta ASA AUTO i gospodarskog subjekta Volkswagen AG gospodarskom subjektu M.R.M. dana, 05.prosinca 2007.godine, te da je gospodarski subjekat M.R.M. dana, 14.travnja 2008.godine izgradio prodajno-servisni salon, u smislu točke 7. Pisma namjere i Termin plana Privitak C Pisma namjere. Iz podataka u spisu i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je punomoćnik gospodarskog subjekta ASA AUTO, 14 dana nakon izgradnje prodajno-servisnog salona, aktom broj 18/17 od 28.travnja 2008.godine obavijestio gospodarski subjekt M.R.M. o odustajanju gospodarskog subjekta ASA AUTO od Pisma namjere, odnosno daljnje poslovne suradnje navodeći da je prekršio odredbe članka 15. alineja 6, 7., 9. i 10. Pisma namjere. U konkretnom slučaju tužitelj od potpisivanja Pisma namjere dana, 16. svibnja 2007.godine do 28.travnja 2008.godine nije u pisanom obliku obavijestio, a niti upozorio gospodarski subjekt M.R.M. na kršenje odredaba članka 15. alineja 6.7.9. i 10. Pisma namjere. Osim toga, tuženi organ je u toku postupka nesporno utvrdio da je tužitelj pet mjeseci nakon korištenja zaštitnog znaka Volkswagen na memorandumu od strane gospodarskog subjekta M.R.M. d.o.o. Ljubuški istom subjektu isporučio primarne Volkswagen CI elemente sa zaštitnim znakom Volkswagen za njegov prodajno servisni salon, koji imaju namjenu reklamiranja znaka i vozila marke Volkswagen, a što je i bila namjera navedenog gospodarskog subjekta na vlastitom memorandumu, pa je neutemeljena tvrdnja tužitelja da je upozorio zainteresirano lice gospodarski subjekt M.R.M. d.o.o. Ljubuški na nedozvoljeno korištenje zaštitnog znaka. Stoga je neosnovan prigovor tužitelja da tuženi organ nije postupio po pravnim stajalištima ovog suda.

U konkretnom slučaju odustajanjem od Pisma namjere i time i od zaključivanja Ugovora o prodaji i servisiranju proizvoda marke Volkswagen, tužitelj je kao importer, kako to pravilno zaključuje tuženi organ zloupotrijebio vladajući položaj shodno odredbama člana 10. stav (1) i (2) tačke b) i c) Zakona, jer je ograničio proizvodnju, tržište ili tehnički razvoj na štetu potrošača, odnosno primijeno različite uvjete za iste ili slične poslove i na taj način doveo gospodarski subjekat M.R.M. u neravnopravan i nepovoljan položaj u odnosu na ostale kandidate za ovlaštenog trgovca na mjerodavnom tržištu prodaje vozila marke Volkswagen u BiH. Ovakav zaključak tuženog organa po ocijeni ovog suda nije doveden u sumnju, jer se zasniiva na potpuno i pravilno utvrđenom činjeničnom stanju koje je od

važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja u predmetnoj upravnoj stvari.

Konkurencijsko vijeće BiH je analiziralo nekoliko pisama namjere zaključenih između gospodarskog subjekta ASA AUTO i kandidata za ovlaštene trgovce – gospodarskog subjekta Berlina d.o.o. Bihać, gospodarskog subjekta ICM Trade d.o.o. Banja Luka, gospodarskog subjekta ACS Auto centar Školjić d.o.o. Tešanj i gospodarskog subjekta Nipex d.o.o. Tuzla. Pismo namjere koje je tužitelj zaključio sa gospodarskim subjektom NIPLEX d.o.o. Tuzla, nesporno je utvrđeno da je tužitelj u tački 10. Pisma namjere, pomenutom gospodarskom subjektu omogućio korištenje zaštitnog znaka Volkswagen, za razliku od Pisma namjere koji je tužitelj zaključio sa gospodarskim subjektom M.R.M. d.o.o. Ljubuški, u kome nije to isto pravo omogućeno zainteresiranom licu. Dakle, tužitelj je ovakim postupkom i djelovanjem primijenio različite uvjete za istu ili sličnu vrstu poslova u odnosu na gospodarski subjekt M.R.M d.o.o. Ljubuški, pa je time zainteresirano lice doveo u neravnopravan i nepovoljan konkurentski položaj u odnosu na drugog kandidata za ovlaštenog trgovca.

Gospodarski subjekt ASA AUTO ima vladajući položaj na tržištu prodaje vozila Volkswagen, obzirom da je zaključivao eskkluzivne ugovore sa gospodarskim subjektom Volkswagen AG i postao na taj način jedini ovlašteni importer proizvoda marke Volkswagen za područje BiH, kako je to utvrdio i ovaj sud u svojoj odluci broj:U-41/09 od 07.05.2009.godine. Na taj način je prekršio i odredbe člana 4. stav (2) Odluke o formiranju kategorija vladajućeg položaja na način da je svojim postupkom zatvorio tržište i odbio pristup drugim gospodarskim subjektima na mjerodavna tržišta i narušio efikasnu tržišnu konkurenciju kršenjem člana 9. stav (1) tačka h) iste odluke.

U toku postupka gospodarski subjekat M.R.M. priložio je niz dokumenata koji su uslijedili između ovlaštenih osoba gospodarskog subjekta ASA AUTO i gospodarskog subjekta M.R.M., a koji potvrđuju međusobnu poslovnu saradnju u vezi nabavke i isporuke razlih vrsta vozila marke Volkswagen, o čemu se i sud očitovao u razlozima pobijane presude. Nadalje, gospodarski subjekat M.R.M. priložio je i dokumentaciju koja potvrđuje da je ovaj gospodarski subjekat sudjelovao na nekoliko javnih tendera za ponudu vozila marke Volkswagen (Passat, 1,9 TDI za fizičku osobu iz Tomislavgrada i Golf 2,0 TDI za fizičku osobu Dragu Petkovića iz Ljubuškog, a uz saglasnost gospodarskog subjekta ASA AUTO i isporuku vozila Volkswagen od strane gospodarskog subjekta ASA AUTO,

što je potvrdio dostavljanjem korespondencije koja potvrđuje dogovor o cijenama, vrsti i načinu isporuke vozila marke Volkswagen. Dakle, ne postoji nelegalan uvoz i prodavanje vozila marke Volkswagen u Hercegovini, a što je potvrđeno i dostavljanjem Izvještaja sudske pisarnice Općinskog suda Ljubuški broj: 063-0-Kr-09-000381 od 26.svibnja 2009.godine i Izvještaja Županijskog suda u Širokom Brijegu 063-0-Kr-09-000683 od 27.svibnja 2009.godine, gdje je navedeno da se ne vode postupci za gospodarski subjekt u zadnjih pet godina. Takodjer, ne stoje navodi da je gospodarski subjekat M.R.M. prodavao vozila druge marke u BiH bez pisane saglasnosti gospodarskog subjekta ASA AUTO, budući da nije to činio, što potvrđuje i izjava direktora Harisa Avdića, s tim da je kao ovlaštenu trgovac u BiH vršio prodaju vozila marke Seat, prema Ugovoru o prodaji i servisiranju proizvoda marke Seat zaključenim sa gospodarskim subjektom ASA AUTO 23.prosinca 2003.godine, a koji ugovor je važio do 31.prosinca 2007.godine. Takodjer, ne stoje navodi gospodarskog subjekta ASA AUTO da je nelegalno uvezio i prodavao vozila marke Volkswagen i druga vozila u BiH, jer prema Pismu namjera regulirano je da će isporučivati vozila marke Volkswagen gospodarskom subjektu M.R.M. i da nije neovlašteno koristio zaštitni znak Volkswagen, jer je Ugovorom o prodaji i servisiranju vozila marke Volkswagen regulirano da pod jednakim uslovima reguliraju ova pitanja, kako je to i utvrđeno između gospodarskih subjekata i ovlaštenog trgovca sa sjedištem u Širokom Brijegu, u naknadno odobrenom roku.

Imajući u vidu odredbe člana 36. Zakona za primjenu važećih odredaba za konkurenciju propisano je da u postupku zaštite tržišne konkurencije teret dokazivanja pada na teret stranke koja je podnijela zahtjev za pokretanje postupka, te je u konkretnom slučaju gospodarski subjekat M.R.M. dužan dokazati zloupotrebu vladajućeg položaja gospodarskog subjekta ASA AUTO u smislu odredbe člana 10. stav (2) tačka b) i c) Zakona. Konkurencijsko vijeće BiH, kako je navedeno u razlozima, supsidijarno je primjenivalo načelo materijalne istine, u smislu odredbe člana 9. Zakona o upravnom postupku i shvatanja i primjedbe iz presude Suda BiH broj: U-41/09 od 07.svibnja 2009.godine. Konkurencijsko vijeće je u postupku koristilo kao dokaz različite pisane isprave stranaka i vještačenje koje je obavljeno od nadležnih institucija, pa je Konkurencijsko vijeće u postupku utvrdilo slijedeće činjenice: da je gospodarski subjekat ASA AUTO kao importer, na temelju Ugovora za importera za putnički program sa gospodarskim subjektom Volkswagen AG –Savezna Republika Njemačka, kao isporučiteljem, zaključenog 1999.godine, odnosno dana

30. lipnja 2004. godine i Ugovora za importera za gospodarski program od 01. travnja 2008. godine - jedini ovlaštenu (eskluzivni) importer (uvoznik) proizvoda marke Volkswagen u BiH (za gospodarski i putnički program); da je obaveza importera na temelju Ugovora za importera izvršavanje plana prodajno-servisne mreže prema standardima propisanim od isporučitelja - Volkswagen AG, na način da osigura učinkovite usluge u sektoru prodaje vozila i servisnih službi; te osiguranja konkurentnog prisustva marke Volkswagen na cijelom području BiH; da je gospodarski subjekat ASA AUTO na temelju Ugovora za importera stekao vladajući položaj, jer nema konkurenata na tržištu veleprodaje vozila marke Volkswagen, jer se ista isključivo mogu nabaviti od gospodarskog subjekta ASA AUTO, a drugi gospodarski subjekti u BiH ne mogu uvoziti i prodavati ta vozila iz neke druge zemlje, jer Volkswagen AG ne dozvoljava uvoz za daljnju prodaju vozila, osim preko importera, a to je u ovom slučaju gospodarski subjekat ASA AUTO. Stoga je neosnovan prigovor tužitelja da tuženi organ pogrešno tumači posljednji pasus odluke ovog suda u kome se navodi da je Konkurencijsko vijeće u poništenom rješenju pravilno utvrdio mjerodavno tržište.

Tuženi je u toku postupka proveo i dokaz vještačenja o procjeni vrijednosti objekata prodajno-servisnog salona dana 16. lipnja 2008. godine, te je na taj način potvrđeno da su u predmetni objekat ugrađeni primarni Volkswagen CI elementi (oznake) prema utvrđenim standardima za marku Volkswagen; gospodarski subjekat M.R.M. dokazao je ponudjenim dokazima da je ispunio tačku 15. alineja 7. Pisma namjere, a to je da je provodio aktivnosti plasmana na tržištu BiH vozila druge marke i da ne stoje tvrdnje gospodarskog subjekta ASA AUTO o nezakonitom uvozu drugih vozila od strane gospodarskog subjekta M.R.M.; gospodarski subjekat M.R.M. na temelju Ugovora o prodaji i servisiranju vozila marke Seat od 23. prosinca 2003. godine kao ovlaštenu trgovac je uvezio i prodavao samo vozila marke Seat u BiH u 2007. godini, odnosno u vrijeme implementacije Pisma namjere od 09. prosinca 2008. godine broj: 01-06-26-027-28/08. Gospodarski subjekat M.R.M. je dostavio Izvještaj sudske pisarnice Općinskog suda Ljubuški od 27. svibnja 2009. godine i izvještaj Županijskog suda u Širokom Brijegu od 27. svibnja 2009. godine, kojim potvrđuje da se protiv gospodarskog subjekta M.R.M. ne vodi postupak za gospodarski prijestup u zadnjih pet godina.

Ponudjeni dokazi i dokumentacija od strane gospodarskog subjekta ASA AUTO broj 01-06-26-027-137-II/08, koji se odnosi na Aneks ugovora

o leasingu Hypo Alpe Adria Leasing Sarajevo, te e-mail korespodencija od 16.lipnja 2009.godine izmedju ovlaštenih osoba gospodarskog subjekta ASA AUTO i gospodarskog subjekta Volkswagen Republika Slovenija nisu relevantan dokaz, obzirom da se predmetni Aneks ugovora o leasingu odnosi na razdoblje prije potpisivanja Pisma namjere- prije 16.svibnja 2007.godine i razdoblje za 2009. godinu, odnosno nakon raskidanja Pisma namjere - poslije 28.travnja 2008.godine i da e-mail korespodencija potvrđuje da se ne radi o uvozu i prodaji novih vozila Volkswagen, odnosno da se radi o prodaji polovnih vozila u BiH a koji nisu predmetom ovog postupka.

Proizlazi da je gospodarski subjekat M.R.M. ispunio sve smjernice i instrukcije iz točke 15. alineja 9. i 10. Pisma namjere, odnosno da je izvršio identifikaciju prodajno-servisnog salona sa primarnim CI Volkswagen elementima, izvršio nabavku alata i uređaja VAS5051X od gospodarskog subjekta ASA AUTO, sudjelovao u pripremanju Plana servisnih treninga za 2008.godinu, sudjelovao u pripremanju instrukcije oko plana prodaje i sustava bonusa za 2008.godinu, te da je sudjelovao na javnim tenderima za vozila iz programa Volkswagen, a na temelju odobrenja gospodarskog subjekta ASA AUTO prema dostavljenoj dokumentaciji uz zahtjev broj 01-06-26-027-II/08 od 09.srpnja 2008.godine. Proizlazi, takodjer, da je gospodarski subjekat M.R.M. koristio zaštitini znak Volkswagen na svom memorandumu u nekoliko slučajeva i isključivo u svrhu reklamiranja u namjeri povećanja prodaje vozila marke Volkswagen na području Hercegovine, a sukladno pažnji dobrog gospodarstvenika i da takvo njegovo postupanje i djelovanje nema štetnih posljedica za gospodarski subjekat ASA AUTO. Stoga je neosnovan prigovor tužitelja da je gospodarski subjekat M.R.M. d.o.o. Ljubuški postupio protivno standardima „dobrog gospodarstvenika“, te je na taj način nanio štetu tužitelju.

Utvrđeno je, nasuprot tome, da gospodarski subjekat ASA AUTO nije identično utvrdio način korištenja zaštitnog znaka Volkswagen u pismima namjere prema drugim kandidatima za ovlaštenog trgovca, a što potvrđuje točka 10. Pisma namjere zaključenog sa gospodarskim subjektom Nipex d.o.o. Tuzla od 15. lipnja 2009.godine. Takodjer, utvrđeno je da gospodarski subjekat nije dostavio niti jednu pismenu instrukciju i smjernicu iz točke 5. i točke 15. alineja 9. i 10. Pisma namjere, koje se odnose na preciziranje obaveza kandidata za ovlaštenog trgovca gospodarskog subjekta M.R.M. koje nisu utvrđene u Pismu namjere, a što je bio zahtjev Konkurencijskog vijeća BiH sa usmene rasprave od 11.lipnja 2009.godine.

Iz Pisma namjere zaključenog između gospodarskog subjekta ASA AUTO i kandidata za ovlaštenog trgovca- gospodarskog subjekta ICM Trade d.o.o. Banja Luka, te gospodarskog subjekta ACŠ Auto centar Školjić d.o.o. Tešanj od 15.lipnja 2009.godine, gospodarskog subjekta Berlina d.o.o. Bihać od 15.lipnja 2009.godine i gospodarskog subjekta Nipex d.o.o. Tuzla od 15. lipnja 2009.godine suštinski se razlikuju od Pisma namjere koji je zaključen sa gospodarskim subjektom M.R.M. Naime, sva četiri kandidata za ovlaštenog trgovca imala su odredbu u svome Pismu namjere koja je istima omogućavala prodaju vozila marke Volkswagen izravno isporučenih od gospodarskog subjekta ASA AUTO, a što takve odredbe u Pismu namjere zaključenim sa gospodarskim subjektom M.R.M. nije bilo. Nadalje, gospodarskom subjektom Nipex d.o.o. Tuzla, kao kandidatu za ovlaštenog trgovca omogućeno je korištenje zaštitinog znaka Volkswagen, dok u Pismu namjere zaključenim sa gospodarskim subjektom M.R.M. takve odredbe nema. Takodjer, u pogledu principa identifikacije objekta i standardima za marku Volkswagen nije utvrđeno u Pismu namjere za navedena 4 kandidata za ovlaštenog trgovca. Isto tako u Pismu namjere zaključenom sa gospodarskim subjektom M.R.M. navedeno je da je otkazni rok 7 dana, a u Pismima namjere za navedene kandidate za ovlaštenog trgovca otkazni rok je bio 3 mjeseca. Prema tome, proizlazi da je gospodarski subjekt ASA AUTO nametanjem dodatnih obaveza gospodarskom subjektu M.R.M. ,kao kandidatu za ovlaštenog trgovca, narušio slobodnu tržišnu konkurenciju i zloupotrebio svoj vladajući položaj na mjerodavnom tržištu primjenom različitih uvjeta za istu ili sličnu vrstu poslova u odnosu na ostale i na taj način doveo gospodarski subjekat u neravnopravan i nepovoljan konkurencijski položaj, shodno odredbama člana 10. stav (2) tačka c) Zakona, a koje se odnose na ograničavanje isporuke vozila marke Volkswagen u BiH, sudjelovanje na tenderima za ponudu vozila marke Volkswagen, identifikacije prodajno –servisnog salona sa primarnim CI Volkswagen elementima i korištenje zaštitinog znaka Volkswagen, što se ista manifestuju u tom pravcu da nisu utvrđena smjernicama i instrukcijama u Pismu namjere. Kako proizlazi iz Pisma namjere zaključenog između gospodarskog subjekta ASA AUTO i gospodarskog subjekta M.R.M. suštinski se razlikuju od Pisma namjere zaključenim između ostala pomenuta 4 gospodarska subjekta, te proizlazi da gospodarski subjekat ASA –AUTO, prema tome nije primjenjivao identične procedure za sve gospodarske subjekte, budući da nije sa svima ovlaštenim trgovcima zaključio prvo Pismo namjere, npr. za gospodarski subjekat Jelić auto d.o.o. Mostar, te gospodarski subjekat Auto kuća Jelić d.o. o. Široki Brijeg, te gospodarski subjekat Vidović d.o.o. Banja Luka, te

gospodarski subjekat Brčko gas d.o.o. Brčko, i na taj način primjenom različitih uvjeta povrijedio odredbe člana 10. stav (2) tačka c) Zakona. Gospodarski subjekat ASA AUTO zloupotrebio je vladajući položaj ograničavanjem tržišta, jer je odustajanjem od zaključivanja Ugovora o prodaji i servisiranju proizvoda marke Volkswagen onemogućio ulazak gospodarskom subjektu M.R.M. na mjerodavno tržište prodaje proizvoda marke Volkswagen ovlaštenim trgovcima i na taj način, takodje, povrijedio odredbe člana 10. stav (2) tačka b) Zakona, budući da je ograničio broj ovlaštenih trgovaca i na taj način slobodnu konkurenciju u smislu mogućnosti izbora krajnjim kupcima kupovine vozila marke Volkswagen od više ovlaštenih trgovaca. Takodjer, gospodarski subjekat ASA AUTO je svojim djelovanjem i postupanjem zloupotrebio vladajući položaj i omogućilo monopolsku poziciju gospodarskom subjektu Jelić auto d.o.o. Mostar, te gospodarskom subjektu Auto kuća Jelić d.o.o. Široki Brijeg, odnosno omogućio samo jednom neovisnom gospodarskom subjektu, jer se radi o povezanim društvima, shodno članu 2. Zakona.

Konkurencijsko vijeće je imalo u vidu da je gospodarski subjekat M.R.M. uložio značajna materijalna sredstva za ispunjavanje obaveza iz Pisma namjere, a prema procjeni sudskog vještaka za graditeljstvo i procjenu nekretnina Nenada Krčuma, pa je naložio gospodarskom subjektu ASA AUTO da treba zaključiti Ugovor o prodaji i servisiranju proizvoda marke Volkswagen u trajanju od najmanje 5 godine i sa gospodarskim subjektom M.R.M. Bliže razloge i obaveze tužena je dodatno objasnila pozivajući se na odredbe Ugovora, te komparativne odredbe tržišne konkurencije Evropske unije.

Budući da je utvrđeno da je gospodarski subjekat ASA AUTO zloupotrebio vladajući položaj na mjerodavnom tržištu veleprodaje vozila marke Volkswagen ovlaštenim trgovcima u BiH, u smislu člana 10. stav (2) tačka b) , c) Zakona, u smislu odredbe člana 48. stav 1. tačka a) i b) Zakona izrekla je novčanu kaznu u vrijednosti ukupnog godišnjeg prihoda do 10 % iz godine koja je prethodila godini u kojoj je nastupila povreda zakona. Novčana kazna je određena u iznosu od 150.000,00 KM.

U pogledu donošenja rješenja o privremenoj mjeri u smislu podnesenog zahtjeva po odredbama člana 40. zakona, Konkurencijsko vijeće je odbilo takav zahtjev kao neosnovan, obzirom da nisu dostavljeni relevantni dokazi koji bi potvrdili navede o izvravno štetnim učincima za gospodarski subjekat M.R.M.

Takodjer, u pogledu određivanja troškova postupka tužena je uzela u obzir odredbe Zakona o upravnom postupku, Zakona o odvjetništvu i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, pa je obavezala da se protivnoj stranci naknade opravdani troškovi koji su nastali sudjelovanjem u postupku, obrazlažući to obvezom iz člana 105. stav 2. i 3. Zakona o upravnom postupku.

Stoga, po ocijeni ovog suda, doneseno rješenje tužene je pravilno i na zakonu osnovano, izvršena je ocjena dokaza pojedinačno i data ocjena svih dokaza zajedno, kao i izveden zaključak koji je utemeljen na zakonskim odredbama. Kod takvog stanja stvarni razlozi osporenog akta ukazuju se valjanim i zakonitim, pa ih i ovaj sud prihvata u cijelosti.

Istaknuti tužbeni prigovori su u svemu paušalni i ničim utemeljeni, radi čega je iste u cijelosti valjalo odbiti kao neosnovane i date razloge tužene u cijelosti prihvatiti kao valjane.

Kod takvog stanja stvari, po ocijeni ovog suda nisu ostvareni razlozi iz odredaba člana 12. Zakona o upravnim sporovima BiH, za poništenje upravnog akta, pa je na osnovu člana 37. stav 1. tog zakona, odlučeno kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Ivka Kafedžić

